

Κυριακάτικο δελτίο

22 Μαΐου 2022

Κυριακῇ Ε' ἀπὸ τοῦ Πάσχα

Ἑορτὴ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ
Μάρτυρος Ἀγίας Φωτεινῆς

Μνήμη Ἁγίου Βασιλίσκου μάρτυρος, Σύναξη
πάντων τῶν ἐν Ἁγ. Πατέρων ημῶν Ἀρχιεπισκόπων
καὶ Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως

Bulletin du dimanche

22 mai 2022

5ème Dimanche après Pâques

Fête de la Samaritaine et
Sainte Martyr Photine

Mémoire de Saint Basilisque, martyr et
Synaxe de tous les Saints Pères
Archevêques et Patriarches de Constantinople

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Le Christ est ressuscité des morts,
par la mort Il a vaincu la mort ; et
à ceux qui sont dans les tombeaux, Il a donné la vie.

Ζ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον (Ἰω. κ' 1 – 10)

7ème Evangile des Matines (Jn XX, 1-10)

Ἀπολυτίκια τῆς Ἑορτῆς

Tropaire de la Fête

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον
νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ
πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Au milieu de la fête, abreuve mon âme assoiffée des eaux de la piété, car, ô
Sauveur, Tu as clamé à tous: Celui qui a soif, qu'il vienne à moi et qu'il boive.
Source de notre vie, ô Christ Dieu, gloire à Toi.

Ἀπόστολος Πρ (ια' 19-30)

Ἐπίτρη Ac (XI, 19-30)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς
γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας,
μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν
ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν
πρὸς τοὺς Ἕλληνας, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ
Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν
Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις
περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος
καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλεε πάντας τῇ προθέσει τῆς
καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος
ἀγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξηλθε δὲ εἰς
Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρών ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ
αὐτοὺς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξει ὄχλον
ἰκανόν, χρηματίζον τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν
ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς
Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ
Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ
ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτο τις
ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν ἐπέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστέλλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς
Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

En ces jours-là, les apôtres qui avaient été dispersés par la tourmente survenue
à propos d'Étienne allèrent jusqu'en Phénicie, dans l'île de Chypre, et à
Antioche, annonçant la parole seulement aux Juifs. Il y eut cependant parmi
eux quelques hommes de Chypre et de Cyrène, qui, étant venus à Antioche,
s'adressèrent aussi aux Grecs, et leur annoncèrent la bonne nouvelle du
Seigneur Jésus. La main du Seigneur était avec eux, et un grand nombre de
personnes crurent et se convertirent au Seigneur. Le bruit en parvint aux
oreilles des membres de l'Église de Jérusalem, et ils envoyèrent Barnabas
jusqu'à Antioche. Lorsqu'il arriva, et qu'il vit la grâce de Dieu, il s'en réjouit, et
les exhorta tous à rester d'un cœur ferme attachés au Seigneur ; car c'était un
homme droit, plein d'Esprit Saint et de foi. Et une foule nombreuse se joignit
au Seigneur. Barnabas se rendit ensuite à Tarse, pour chercher Saul ; et, l'ayant
trouvé, il l'amena à Antioche. Pendant toute une année, ils prirent part aux
assemblées de l'Église, et ils enseignèrent beaucoup de personnes. Ce fut à
Antioche que, pour la première fois, les disciples furent appelés chrétiens. En
ce temps-là, des prophètes descendirent de Jérusalem à Antioche. L'un d'eux,
nommé Agabus, se leva, et annonça par l'Esprit qu'il y aurait une grande
famine sur toute la terre. Elle arriva, en effet, alors que Claude était empereur.
Les disciples résolurent d'envoyer, chacun selon ses moyens, une aide aux
frères qui habitaient la Judée. Ils la firent parvenir aux anciens par l'entremise
de Barnabas et de Saul.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (δ' 5– 42)

Εὐαγγέλιον Jn (IV, 5–42)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας
λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς
ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη.
ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς
τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ
Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, οὐσης
γυναικὸς Σαμαρείτιδος ; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι
Σαμαρείταις. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν
δωρεάν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πεῖν, σὺ ἂν
ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·

En ces temps-là Jésus arriva dans une ville de Samarie, nommée
Sychar, près du champ que Jacob avait donné à Joseph, son fils. Là
se trouvait le puits de Jacob. Jésus, fatigué du voyage, était assis au
bord du puits. C'était environ la sixième heure. Une femme de
Samarie vint puiser de l'eau. Jésus lui dit: «Donne-moi à boire». Car
ses disciples étaient allés à la ville pour acheter des vivres. La
femme samaritaine lui dit: «Comment toi, qui es Juif, me
demandes-tu à boire, à moi qui suis une femme samaritaine?» -Les
Juifs, en effet, n'ont pas de relations avec les Samaritains. - Jésus lui
répondit: «Si tu connaissais le don de Dieu et qui est celui qui te dit:
Donne-moi à boire! Tu lui aurais toi-même demandé à boire, et il
t'aurait donné de l'eau vive». «Seigneur, lui dit la femme, tu n'as

Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς
ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ
πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ
ὑδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ
ὑδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὑδατος ἀλλομένου
εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο
τὸ ὑδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.
ἀπεκρίθη ἡ γυνή καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν
ὄν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει αὐτῷ ἡ
γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ
ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις
ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι,
πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν
Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ
οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν
Ἰουδαίων ἐστίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ·
καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.
πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας
ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν
πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ
ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς
ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφήκεν
οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει
τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως
καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτόν οἱ
μαθηταὶ λέγοντες· Ραββί, φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν
ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς
ἀλλήλους· Μὴ τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ
τελειῶσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός
ἐστὶ καὶ ὁ θερισμός ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς
θερισμόν. ἤδη. καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει
καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ
θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν
ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ
οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς
γυναικὸς, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. ὡς οὖν
ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτόν μείναι παρ'
αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ πολλῶ πλείους
ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῆ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι
διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ
οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

METROPOLE GREC-ORTHODOXE DE FRANCE & EXARCHAT DU PATRIARCAT OECUMENIQUE

7, rue Georges Bizet 75116 PARIS

tél. +33 (0)1 47 20 82 35 || eglise.orthodoxe.grecque@gmail.com || www.mgro.fr